

1

Ἡ ἀπάντηση στό ἐρώτημα, ἂν ἡ ἔνταξη συμφέρει ἢ ὄχι, ἂν οἱ οἰκονομικές ἐπιπτώσεις τῆς ἔνταξης θά εἶναι θετικές ἢ ἀρνητικές δίνετε συνήθως μέ τό νά διερευνῶνται τά κέρδη καί οἱ ζημίες τῶν διαφόρων ομάδων τοῦ πληθυσμοῦ, τῶν ἀγροτῶν καί τῶν βιομηχάνων π.χ. καί νά διαπιστώνετε ἂν τό ὑπόλοιπο τῆς πρόσθεσης τῶν θετικῶν καί ἀρνητικῶν στοιχείων εἶναι θετικό. ἢ ἀρνητικό. Πρόσφατο παράδειγμα τῆς νοοτροπίας αὐτῆς εἶναι ἡ κυβερνητική δήλωση ὅτι τό ὄφελός μας ἀπό τήν ἔνταξη κατά τή διάρκεια τῆς μεταβατικῆς περιόδου θά φτάσει τά 1800 ἐκ. § περίπου, τόσο θά εἶναι τό ὑπόλοιπο τῶν ἐσόδων καί ἐξόδων τῆς χώρας.

Τό πρόβλημα τῆς ἔνταξης δέν συλλαμβάνεται μέ προσθαφαιρέσεις. Γιά νά κρίνουμε τά μακροπρόθεσμα ἀποτελέσματα τῆς πρέπει νά ἐξετάσουμε ποιά εἶναι ἡ δύναμική τοῦ συστήματος στό ὁποῖο θά συμμετάσχουμε, πού ὁδηγεῖ μιᾶ χώρα μή βιομηχανικά ἀνεπτυγμένη ἢ συμμετοχή τῆς σέ μιᾶ Κοινή Ἀγορά βιομηχανικά ἀνεπτυγμένων καπιταλιστικῶν χωρῶν.

Ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στή Κοινή Ἀγορά εἶναι τό λογικό ἐπακόλουθο τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς πού ἀκολούθησαν οἱ μέχρι τώρα Ἑλληνικές κυβερνήσεις, πολιτικῆς πού βασίζεται στή στενή σύνδεση μέ τό διεθνές καπιταλιστικό σύστημα. Ἡ μέχρι σήμερα σχέση μας μέ τίς προηγμένες βιομηχανικές χώρες δέν ὁδήγησε στήν αὐτονομία, ἀλλά στήν ἐξάρτηση τῆς χώρας. Ἡ ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας θά ἐνισχύσει τήν ἐξαρτημένη δομή τῆς οἰκονομίας μας.

Οἱ χώρες τῆς ΕΟΚ προωθοῦν ἕνα νέο διεθνῆ καταμερισμό ἐργασίας. Στίς μεσογειακές χώρες ἐγκαθίστανται βαθμιαία κυρίως βιομηχανίες, οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦν πολλά ἐργατικά χέρια ἢ χαμηλή τεχνολογία ἢ ρυπαίνουν τό περιβάλλον. Στίς ἀνεπτυγμένες βιομηχανικές καπιταλιστικές χώρες παραμένουν καί ἀναπτύσσονται κυρίως οἱ βιομηχανίες παραγωγῆς κεφαλαιουχικοῦ ἐξοπλισμοῦ, καί ἐκεῖνες πού προϋποθέτουν ἀνεπτυγμένη τεχνολογία. Ἡ ἐλαφρά βιομηχανία πού ἐγκαθίσταται στίς μεσογειακές χώρες κάτω ἀπό ἀπό τίς συνθήκες αὐτές ἐνῶ ἀποτελεῖ πρόοδο ταυτόχρονα διατηρεῖ καί ἀναπαράγει τήν ἐξάρτηση. Ἡ βιομηχανία τῆς μεσογειακῆς χώρας καθοδηγεῖται μεταξύ ἄλλων, ὡς πρός τήν τεχνολογία καί τίς ἀγορές ἀπό τήν οἰκονομία τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν χωρῶν.

Στις καπιταλιστικές περιφερειακές χώρες, ή βιομηχανική ανάπτυξη πραγματοποιείται από πολυεθνικές εταιρείες των δυτικοευρωπαϊκών χωρών. Οί πολυεθνικές εταιρείες, όταν πραγματοποιούν μιά επένδυση, διατηρούν τόν βλαγχό της πρὸς ὄφελός τους. Ἡ μητρική εταιρεία αποφασίζει γιά τή διοίκηση τῆς θυγατρικῆς, τόν τρόπο διάθεσης τῶν προϊόντων, τήν ἔρευνα, τήν τεχνολογία, τήν διάθεση τῶν κερδῶν. Ἡ μητρική εταιρεία παίρνει τίς αποφάσεις της μέ στόχο τή μεγιστοποίηση τοῦ κέρδους της καί ὄχι τήν ἐνίσχυση τῆς οἰκονομίας τῆς μεσογειακῆς χώρας. Ἡ θυγατρική εταιρεία ἢ εἶναι ἓνα ἀπλό πρατήριο πού ιδρύθηκε μέ σκοπό νά διευκολύνει τήν διάθεση τοῦ προϊόντος τῆς μητρικῆς στήν ἐσωτερική ἀγορά τῆς μεσογειακῆς χώρας, τῶν παρεχομένων ἀπό τίς κρατικές ἐπηρεσίες κινήτρων, τῆς προσφορᾶς χαμηλά ἀμειβομένων ἐργατῶν. Οί πολυεθνικές ἐπιτείνουν μέ τή δραστηριότητά τους τήν ἐξάρτηση καί ἐλέγχουν τόν νέο διεθνή καταμερισμό ἐργασίας πρὸς ὄφελος τῶν βιομηχανικά ἀνεπτυγμένων χωρῶν.

Οί χρηματοδοτήσεις πού προσφέρουν οί χώρες τῆς ΕΟΚ στά πλαίσια τῆς συνεργασίας μέ τίς μεσογειακές χώρες ἀποτελοῦν καί αὐτές μέσο ἐλέγχου τῶν χωρῶν πού χρηματοδοτοῦνται. Ἐρευνες ἔχουν δείξει ὅτι τό 80% τῶν χρηματοδοτήσεων ἀπό χώρες τῆς ΕΟΚ πρὸς χώρες τοῦ Τρίτου κόσμου δίδεται γιά νά προμηθευτοῦν οί χώρες αὐτές κεφαλαιουχικά ἀγαθά ἀπό τίς ἴδιες τίς χώρες τῆς ΕΟΚ. Μέ τόν τρόπο αὐτό οί χώρες τῆς ΕΟΚ ὄχι μόνο χρηματοδοτοῦν οὐσιαστικά τή δικιά τους βιομηχανία, ἀλλ' ἐξασφαλίζουν τή σύνδεση τῆς οἰκονομίας τῆς χρηματοδοτούμενης χώρας μέ τήν ΕΟΚ, ὥστε νά ἀποτελέσει μελλοντικά ἀγορά γιά τά προϊόντα τους. Μέ τίς χρηματοδοτήσεις προωθοῦνται ἄλλωστε ἔργα ὑποδομῆς πού βοηθοῦν ν' αὐξηθεῖ ἡ περιορισμένη μέχρι τή στιγμή ἐκείνη ζήτηση γιά τά βιομηχανικά προϊόντα τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν (Χτίζονται αὐτοκινητόδρομοι καί ὄχι σιδηρόδρομοι γιά νά προωθηθεῖ ἡ ἐξαγωγή λιπωτικῶν αὐτοκινήτων).

Ἡ ἓνας Νορβηγός παρατηρητής διαπίστωσε συνοπτικά, ὅτι ἡ Κοινότητα μέσα ἀπό τήν οἰκονομική συνεργασία ἀσκει "τὴν ἐξουσία ἑνός οἰκονομικοῦ συστήματος, τό ὁποῖον κινεῖ ἀνθρώπους, προϊόντα καί χρήματα, δημιουργεῖ κέντρα καί περιφέρειες, πλουταίνει τά πρῶτα καί φτωχαίνει τίς δεύτερες. Ὑπάρχουν βέβαια

στοιχεῖα ἀνακατανομῆς τοῦ εἰσοδήματος στή σχέση αὐτή. Τό κέντρο δίδει ὀρισμένα ἀπό τά κέρδη του πίσω στήν περιφέρεια μέ τή μορφή ἐπιδότησεων ἢ ἀναπτυξιακῆς βοήθειας. Ἀλλά ἡ ἐπιστροφή πόρων δέν ἔχει ἄλλο σκοπό παρά νά ἐνισχύει τήν ἐξουσία τοῦ κέντρου πάνω στήν περιφέρεια.

Μελέτες σχετικά μέ τά ἀποτελέσματα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Κοινότητος πάνω στήν ἐξέλιξη τῆς Κοινότητος ἔχουν διαπιστώσει: "Ο προϋπολογισμός τῆς Κοινότητος ἀντί νά πραγματοποιεῖ μεταφορά πόρων ἀπό τίς οἰκονομικά ἰσχυρές στίς οἰκονομικά ἀσθενεῖς χῶρες πραγματοποιεῖ τό ἀκριβῶς ἀντίθετο : μεταφορά πόρων ἀπό τίς ἀσθενεῖς οἰκονομικά χῶρες τῆς Κοινότητος πρός τίς ἰσχυρές. Καί συμβάλλει στή διεύρυνση παρά στή σμίκρυνση τῶν περιφερειακῶν ἀνισοτήτων. Ἡ Ἰταλία ἡ ὁποία εἶναι ὀγδοη ἀπό πλευρᾶς ΔΕΠ ἔχει καθαρῇ συμβολή στόν προϋπολογισμό. Ἡ Βρετανία ἂν καί εἶναι ἑβδομη ἀπό πλευρᾶς ΔΕΠ εἶναι τρίτη ἀπό πλευρᾶς καθαρῆς συμβολῆς. Δέν εἶναι λοιπόν ὑπερβολικό νά ὑποστηριχθεῖ ὅτι μέ βάση τά στοιχεῖα τοῦ προϋπολογισμοῦ οἱ φτωχοί...βοηθοῦν τοὺς πλούσιους (γιά νά γίνουν ἴσως πλουσιώτεροι).

Καί ἡ ἔκθεση Τίντεμανς, τοῦ ἑλλοτε βέλγου πρωθυπουργοῦ γιά τό μέλλον τῆς Κοινότητος, διαπίστωνε τό 1976 τήν τάση τῆς ἀγορᾶς νά συγκεντρώνει τά κεφάλαια καί τίς ἐπιχειρηματικές δραστηριότητες στίς πιά ἀνταγωνιστικές περιοχές τῆς Κοινότητος.

Καλό παράδειγμα γιά νά σταθμίσουμε τά ἀποτελέσματα τῆς ἐνταξης ἀποτελεῖ ἡ Ἰταλία. Ἡ Ἰταλία ἀνήκει στά ἰδρυτικά κῆράτη τῆς ΕΟΚ. Ἄν ἡ Κοινὴ ἀγορά ἀποτελοῦσε πανάκεια, θά ἔπρεπε νά ἔχει λύσει τά κύρια οἰκονομικά πρόβλημά της. Στίς 30.4.1974, 17 χρόνια μετά τή δημιουργία τῆς ΕΟΚ, ὅταν πιά ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης εἶχε ὀλοκληρωτικῶς ἐφαρμοσθεῖ, ἡ Ἰταλία ἀνέστειλε τήν ἐφαρμογή ὀρεσμένων ἄρθρων της καί ἐπέβαλε δραστηνοὺς περιορισμοὺς στίς εἰσαγωγές. Ἡ αἰτία; Τό ἔλλειμμα τοῦ ἰταλικοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. εἶχε φθάσει στό πρῶτο τετράμηνο τοῦ 1974 καὶ ὅλας τὰ 3,5 ἑκατομμύρια δολλάρια. Οἱ εἰσαγωγές εἶχαν ἀυξηθεῖ σέ σύγκριση μέ τό 1973 σχεδόν 2,5 φορές περισσότερο ἀπό τίς ἐξαγωγές.

Συμπερασματικά λοιπόν μπορούμε νά διαπιστώσουμε ὅτι :

Ἡ Κοινότητα μόνα ἀπὸ τὸ ἐλεύθερο ἐμπόριο, τὸν καταμερισμὸ ἐργασίας καὶ τὴν οἰκονομικὴ βοήθεια ἐπιδιώκει τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν μεσογειακῶν χωρῶν.

Μὲ τὴν ἔνταξιν ἡ χώρα μας θὰ προσδεθεῖ ὁλοκληρωτικὰ στὸ διεθνὲς καπιταλιστικὸ σύστημα. Τὸ σύστημα τοῦτο δουλεῦει σὲ τρόπο ὥστε μιά περιοχὴ ποῦ εἶναι πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ ἐξαρτώμενη νὰ περιέρχεται σὲ ἀκόμη μεγαλύτερη ἐξάρτηση. Ἡ ἔνταξιν στὴ Κοινὴ Ἀγορὰ θὰ μειώσῃ στὸ ἐλάχιστο τίς πιθανότητες ἐφαρμογῆς προγράμματος γιὰ τὴν αὐτόνομη καὶ διαρθρωτικὰ ισορροπη ἀνάπτυξιν τῆς χώρας. Θὰ ἀποκλείσῃ ἔτσι, ἴσως γιὰ πάντα, τὴ δυνατότητα νὰ ὑπάρξῃ ἀνάπτυξιν μὲ ἐπίκεντρο τὸν ἐλληνικὸν χῶρον καὶ ντόπια δυναμικὴ.

Τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν προωθεῖ μόνο μιά πολιτικὴ, ποῦ δημιουργεῖ τίς προϋποθέσεις γιὰ τὰ σπάσῃ ἡ Ἑλλάδα τὸ πλέγμα τῆς ἐξάρτησης, ποῦ βοηθᾷ ὥστε οἱ δυνατότητες ἐπιλογῆς μας νὰ μὴν περιορίζονται ἀλλὰ νὰ πολλαπλασιάζονται.

Τέλος μερικὰ λόγια γιὰ τίς σπατιστικὰς καὶ τοὺς ἀριθμοὺς - Ἀγροτικὸς κλῆρος, ἐμπορικὴ ναυτιλία - Ὀφέλη ἀπὸ τὴν ἔνταξιν.

Προϋποθέσεις χρηματοδοτήσεων - Κάστρα χτισμένα στὴν ἄμμο.